

РЕШЕНИЕ

№ 8424

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3823** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на В. П. Д., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] срещу Заповед № Л-1318/25.03.2024г. на заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено В. П. Д. да бъде настанен (преместен) в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

Жалбоподателят твърди, че следва да търпи присъдата си в ЗО „К.“, което е най-близко до родното му място, за да може да бъде посещаван от близките си, както и да полага труд, с което да намали присъдата си и се грижи за майка си, която е инвалид. Моли съда да отмени обжалваната заповед. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата.

Ответникът – зам. главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", не изпраща представител. В отговор на жалбата оспорва същата, като счита, че заповедта за преместване е издадена в съответствие с материалния и процесуален закон.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Лишеният от свобода В. П. Д. е постъпил в Затвора С. на 19.01.2024г. за изтърпяване

на наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, наложено му по НОХД №55/2024г. на РС Ботевград, с привеждане в изпълнение на наказанието на 01.09.2023г. Определен е първоначален строг режим за изтърпяването му, закрит тип. Видно от формуляр за досие на В. П. Д., ЕГН [ЕГН], жалбоподателят е с постоянен адрес: [населено място], [община], [улица]. [община]. Видно от представения билет за свиждане № 9/18.02.2024г от същия адрес са и всички родственици, посетили жалбоподателя по време на пребиваването му в затвора в [населено място]. С оспорената Заповед № Л-1318/25.03.2024г. на заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 58 ЗИНЗС, т. 4. 5 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. на главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", изменена със Заповед № Л-4037/13.09.2018г. на главен директор на ГДИН, е наредено В. П. Д. да бъде настанен (заб. при първоначално настаняване в затвора [населено място] правното значение е на преместен) в затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание. Посочено е, че лицето е с постоянен адрес на територията на [община]. Заповедта е връчена на Д. на 27.03.2024г.

Със Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 58 от ЗИНЗС е направено разпределение на лишените от свобода по затвори, поправителни домове и и затворнически общежития. Съгласно т. 4.5 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. осъдените лишени от свобода от закрит тип се настаняват в затвори и затворнически общежития, както следва: Затвора В. - лишените от свобода от области В., В. и М.. Според т. 4.10 от същата заповед осъдените лишени от свобода от закрит тип се настаняват в затворите и затворнически общежития както следва: в затвора С. и затворническо общежитие "К." към Затвора С. за лишените от свобода от С.- град и С. - област.

Със Заповед № Л-4037/13.09.2018г. на главен директор на ГДИН е изменена Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главен директор на ГДИН в частта по т. 3.4 и т.4.5, като се добавя и [община]. Посоченото е, че промяната се налага в изпълнение на чл.43, ал.4 ЗИНЗС, на основание чл.58 и чл.13, ал.2,т.1 от същия закон.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок,от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, както и формално са включени фактически и правни основания за издаване на акта. При все това съдът намира, че административния акт е постановен при нарушение на

материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

По силата на чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС преместването на лишени от свобода от един затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", като в т. 1-5, са предвидени различни предпоставки, при които то може да бъде осъществено. Това са следните хипотези:

1. при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа – при изявено желание от лишения от свобода;
2. при настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание;
3. по молба на близките или на лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти;
4. по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служителите или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода;
5. при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4; в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

Обективиранията в оспорваната заповед мотиви са, че тя се издава в изпълнение на нормата на чл.58 ЗИНЗС съобразно общия принцип на разпределяне на осъдените в местата за лишаване от свобода, издадените заповеди за разпределянето им на териториален принцип. Посочена е и т. 4. 5 от Заповед № Л-919/ 08.03.2017 г. на главния директор на ГД "Изпълнение на наказанията".

Изложеното в заповедта не обосновава наличието на нормативно основание за разпореденото преместване на лишения от свобода Д. в Затвора - [населено място], тъй като не е налице нито една от посочените по-горе материалноправни предпоставки по чл. 62, ал. 1, т. 1-т. 5 от ЗИНЗС. Само по себе си обстоятелството, че осъденото и изтърпяващо наказание "лишаване от свобода" лице е с регистриран постоянен адрес в [населено място], [община], не се свързва със съществуването законово регламентирана предпоставка за преместването.

Не може да се предполага, че административният орган аргументира преместването на лишения от свобода с разпоредбата на чл. 62, ал. 1, т. 5 от ЗИНЗС - с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС /изискването минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода да е не по-малка от 4 кв. м/, тъй като липсва изрично правно позоваване на такива обстоятелства, а една от основаващите Заповеди №Л-4037/13.09.2018г., в която се сочи превишаващ съществуващ капацитет на затвора С. е отпреди шест години и няма актуално значение.

Горното налага извода, че при постановяване на оспорения административен акт е липсвало правното основание, въз основа на което същият е бил издаден.

Предвид горното, обжалваната заповед за преместване на лишения от свобода В. П. Д. е издадена без да са налице изискуемите материално-правни предпоставки. С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-1318/25.03.2024г. на заместник главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено В. П. Д. да бъде преместен в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС.